בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ט בכסלו תשס"ד (24 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ט בכסלו**, **ערב ראש חודש טבת**, נר **חמישי** ((**iiiii**לחנוכה; חנוכה שמח!!!!!

סיפור שקיבלתי מאחד מכם לפני כמה שנים, מעודכן לשנה זו:

"לפני 7 שנים נשלחתי מטעם העבודה לאלבניה. ליווה אותי יהודי כבן 80 היום, אשר נולד בסקופיה שביוגוסלוויה לשעבר. האיש עבר תלאות רבות במהלך הכיבוש הנאצי של יוגוסלוויה. מכל משפחתו הוא נותר לבד. במהלך גילגוליו, הוא הגיע לאלבניה ושם – בעזרת המוסלמים אשר החביאו אותו, צלח בשלום את המלחמה. סיפורו יכול למלא ספר, כמו יתר בני עמנו. הסיפורים אשר הביא מִגורל יהודֵי יוגוסלוויה לא היו ידועים לאנשי **יד ושם**, כי לא נותרו יהודים לספר את הקורות אותם. כל ימי חייו בילה באלבניה רחוק מכל סממן יהודי. בנותיו התחתנו עם גוים - אחת עם נוצרי, השניה מוסלמי. הוא עלה לארץ עם עוד עשרות מיהודֵי אלבניה, והתיישב בבאר-שבע.

כל הסיפור הזה הוא רקע לעניין החנוכה. אני לקחתי אתי חנוכיה, והדלקתי נרות חנוכה באלבניה. קשה לי לתאר את התרגשותו ואת דמעותיו. המנגינה דיברה אליו מהעבר הרחוק שלו. הוא אמר לי: 'אני נזכר במנגינה שהסבא שלי היה מפזם בחנוכה לפני הרבה שנים.' זאת היתה הפעם הראשונה גם לאחר שנים רבות שחנוכיה הודלקה בטירנה, בירת אלבניה, בתוך בית פרטי." [בתודות ל-י.ל.]

ימים הרבה יש לישראל שבהם זכר לניסים גדולים וישועות מרובות, אבל אין עושים ימים טובים **קבועים** בכל שנה ושנה אלא **חנוכה ופורים** בלבד. שאין יום הישועה נעשה יום-טוב קבוע אלא אם הישועה הזו פתחה בשעתה שער של רחמים שממנו שופעת אותה הישועה **בכל שנה ושנה** ובכל דור ודור – באותו היום שנעשה בו הנס. אם הישועה הזו מאירה בכל דור ודור באותו היום, עושין בו יום טוב, ואם לאו – אין עושין.

דבר זה מסור לנביאים ולחכמי העתים הגדולים לידע איזה נס שפתח שער קבוע ואיזה לא. חנוכה ופורים דומים לימים טובים הכתובים בתורה, שמסוגלים להאיר באורותיהם כל השנה, כשם שפסח מאיר באור החרות, שבועות באור התורה, סוכות באור השמחה, והימים הנוראים באור של מחילה וסליחה.

לכן, אנחנו אומרים בחנוכה ופורים: "שעשה נסים לאבותינו, **בימים ההם בזמן הזה**." כלומר, אותם הנסים מאירים לנו בימי חנוכה ופורים גם בזמן הזה. מלמדינו חז"ל כי לאחר נס פך השמן, "**לשנה אחרת קבעום בהלל והודאה**" – ולמה לא קבעום מיד באותה השנה? לפי שכבר לא היתה נבואה קיימת, וחכמי הדור נתייראו לקבוע יום טוב לכל שנה, שמא לא יהא רישומו של המאורע ניכר גם בשנה הבאה; לשנה האחרת [=הבאה], כשראו בנפשותיהם את אור הימים האלה שהוא מאיר בקרבם כמו בשנה שעברה [בה אירע הנס], כשהרגישו בנפשותם חרות אמת, ונתגברו בשבחים והודאות לפניו יתברך – קבעום בהלל והודאה לדורות עולם. ויש לנו לידע, שמה שרשעי הדורות הניחו להם לישראל לשמור תורתם ולקיים מצוותיה, כל זה הוא בכח שפעלו בדור ההוא, ורישומה של ישועה זו ניכרת בכל שנה ושנה בימי החנוכה. רמז אחר: **'קבעום בהלל והודאה'** – ע"י שתיקנו חכמים לישראל לומר הלל בחנוכה ולהודות לפניו יתברך בהודאה מיוחדת – על-ידי כך נקבעו הימים בנפשותם של ישראל, שיכולים להרגיש בחנוכה מאור הימים הראשונים.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה לחנוכה שמח לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ט בכסלו תשס"ד (24 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ספר התודעה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה לחנוכה שמח לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל